qd â attinet charitatem patriæ illa n[on] pot augeri de pôâ Dei ordinaria, sed tm de pôâ extraordinaria, et etiam in infinitum syncategorematicè. Rao hujus ê, qd illud qd ê extra statum viæ requirens procedere seu intendi, q iam hbt terminum. Ʒ qd ê in statu immobili ex naâ sua n[on] pot intendi e[t] minui: sed sic se hbt charitas patriæ: gô. Rao Ʒda partis ê, qd n[on] sit caput ex quo repugnaâ oriatur sm pôam Dei absolutam, n[on] ex parte agentis, cuius virtus ê infinita et inexhauribilis, n[on] ex parte sbti e[t] fôâ, quæ sm pôam obedientialem etiam naâ terminos exeunt, ut obediant Deo. Dices, qd Arteles dicat, oiâ naâ vitali constaâ hbre terminum suæ magnitudinis, quem lege ordinariâ n[on] pot transcendere. Ʒ charitas Xti erat in summo gradu intensionis, & tn finita erat. Rao i Artlem n[on] loqui de intensione qualitatum supernaturalium quas ignoravit, sed tm de naalibus, quæ in certa mensura augenti dbte dispositi s[un]t ad eliciendas suas operaões connaalter: at n[on] charitas hunc terminum requirit habere, et quo erit intensior, eo erit mgs disposita ad eliciendos suos actus. Ad Ʒm dico charitm Xti physicè eê finitam, moralter tn eê infinitam.

54. Pronos. Cum Per nros actus charitatis augeri charitatem n[on] tm moralter, sed etiam physicè, n[on] quidem effectivè, sed dispositivè,

© Universitätsbibliothek Heidelberg
https://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/salVIII65/1064